Zeitschrift: Museum Helveticum ad juvandas literas in publicos usus apertum

Band: - (1750)

Heft: 17

Artikel: Samuelis Battierii, [...] observationes in Euripidis Hecubam

Autor: Battier, Samuel

DOI: https://doi.org/10.5169/seals-394662

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. Siehe Rechtliche Hinweise.

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. Voir Informations légales.

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. See Legal notice.

Download PDF: 14.10.2024

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, https://www.e-periodica.ch

SAMUELIS BATTIERII,

L. Gr. in Acad. Baſil. Prof. P.

(*) OBSERVATIONES

in

EURIPIDIS HECUBAM.

v. 80.

Ὃς μόνος, οἴκων ἄγκυρά τ' ἐμῶν.

Ego prorſus putarim Euripidem ſcripſiſſe:

Ὃς μόνος οἴκων ἄγκυρ' ἔτ' ἐμῶν.

v. 129.

Αἵματι χλωρῷ, τὰ δὲ Κασάνδρας.

Propter anapaeſticum metrum dimetrum acatalecticum ſcribe: - - Κασσάνδρας.

v. 149.

Τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν· ἢ γάρ σε λιταὶ
Διακωλύσουσ' ὀρφανὰν εἶναι

Παι-

(*) Dabimus per partes Clariſſimi quondam BATTIERII Obſervationes in EURIPIDEM, quas ex ipſo αὐτογράφῳ ſumma fide deſcriptas nobiſcum benivole communicavit literatiſſimus J. Wernh. HERZOG, Baſileenſis. Equidem multo plures in Hecubam Obſervationes ac Emendationes obtulerant Scripta Battieriana, ſed prudenter a doctiſſ. Herzogio, quæ deinceps a BARNESIO jam eſſe occupata animadvertit, hic omiſſa ſunt.

Παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
Τύμβȣ προπετῆ φοινισσομέναν
Αἵματι παρθένον, ἐκ χρυσοφόρȣ.

Hos verſus ſic ſcribe:

Τȣ́ς θ' ὑπὸ γαῖαν·
Ἦ γάρ σε λιταὶ διακωλύσȣσ'
Ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς μελέας·
Ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τύμβȣ προπετῆ
Φοινισσομέναν αἵματι παρθένον
Ἐκ χρυσοφόρȣ.

Primus ergo & ultimus ex his verſibus ſunt Anapæſtici monometri acatalectici, reliqui vero dimetri acatalectici itidem; Itaque merito ὀρφανὸν ſcribitur pro ὀρφανήν.

v. 168.

Ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'. ȣ̓κέτι μοι
Βίος ἀγαςὸς ἐν φάει.
Ὦ τλᾶμον ἄγησαί μοι
Πȣ̃ς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ &c.

Verſus hi ſic ſcribendi videntur:

Ἀπ' ἐμ' ὠλέσατ', ὠλέσατ', ȣ̓κέτι μοι.

Et ſic eſſet verſus Anapæſticus dimeter acatalecticus; vel potius ſcribendum:

Ὠλέσατ', ὠλέσατ', ȣ̓κέτι μοι.

Scholiaſtes enim ſic dicit: Τρωάδες αἱ ἐνεγκȣ̃σαι κακὰ πήματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὰ δηλονότι. Ex quo conjicitur eum tantum ὠλέσατε legiſſe, & pronomen nullum expreſſum, verſus ergo eſſet anapæſt. dimeter, catalect. Βίος ἀγας. eſt verſus tro-

chaicus

chaicus ἰθυφαλλικὸς, primo & ultimo pede eſt συνίζησις. Ὦ τλάμων ἅγησαί μοι. Eſt Anapæſt. dimeter catalecticus; ſi τλᾶμον ſervatur, ſecundus pes eſſet jambus: prior lectio aptior itaque videtur, etiamſi quandoque in anapæſtico metro jambus adhibeatur.

Πὺς ἅγησαι eſt anapæſticus monometer acatal.

Τᾷ γραίᾳ πρὸς τάν δ' αὐλάν·
Ὦ τέκνον, ὦ παῖ δυςανοτάτας
Ματέρος, ἔξελθ', ἔξελθ' οἴκων,
Ἀΐε ματέρος αὐδὰν, ὦ τέκνων.

Primo pede eſt συνίζησις, eſt anapæſticus verſus dimeter catalecticus ἐις δισύλλαβον.

Ὡς ἂν ἴδῃς οἵαν, οἵαν
Ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.

v. 178.

Ἰὼ μᾶτερ, μᾶτερ τί βοᾶς; τί νέον

Quia verſus debet eſſe anapæſticus dimeter catalecticus, ſive acatalecticus, ut Scholiaſtes inſinuat, videtur legendum eſſe Ἰὼ μᾶτερ τί βοᾶς; - - & in primo pede tamen eſſet συνίζησις.

v. 194.

Μάνυσόν μοι, μάνυσόν μοι μᾶτερ.

Ex Scholiaſte liquet verſum iſtum eſſe anapæſticum dimetrum acatalecticum, ergo illud μᾶτερ ejiciendum videtur.

v. 200.

Οἵαν, οἵαν &c.

Verſus

Verſus iſti ſequentem in modum ſcribendi:

Ὄιαν, ὄιαν ἂυ σοι λώβαν
Ἐχθίςαν, ἀῤῥήταν τ' ὦρσέ
Τις δαίμων; ἐκέτι σοὶ παῖς ἅδ',
Ὀυκέτι δὴ γηραλέᾳ δειλαίᾳ
Συνδελεύσω·
Σκύμνον γάρ μ' ὥς ἐριθρέπταν,
Μόσχον δειλαία δειλαίαν
Ἐισόψει (vel potius ὄψει) χειρὸς ἀναρπαςὰν
Σᾶς, ἀπολαιμότομόν τ' αΐδᾳ
Γᾶς ὑποπεμπομέναν τε σκότῳ·
Ἔνθα νεκρῶν μέτα
Ἁ τάλαινα κείσομαι.
Καὶ σὲ μὲν ὦ μᾶτερ δύςανε.

V. 203. legitur vulgo corrupte γήρα δειλαίῳ, ſed neque metrum id patitur, neque oratio ſic ita apte procedit: Γηραλέα eſt *Anus*, ut Phavorinus: Γηρακλέα (ſcribe Γηραλέα) ἡ Γραῦς, dein cum γηραλέᾳ optime conjungitur δειλαίᾳ, nam filia potiſſimum miſeratur matrem, quod miſeræ anui non poſſit eſſe amplius ſolatio: alias poſſet δειλαία nominativo caſu poni ad ipſam Polyxenam relatum: ſed prius aptius eſt, & iſte verſus pede quarto συνίζησιν patitur, V. 206. ſcribendum eſt vel ἐισόψει, aut ſolum ὄψει: ſi prius, erit verſus anapæſticus dimeter acatalecticus; ſi poſterius, catalecticus: poſterius tamen Scholiaſtes videtur innuere. V. 207. τὸ σᾶς refertur ad præcedens χειρὸς, & poſt hoc σᾶς virgula ponenda: non ut Cantero in Notis placuit, σᾶς ἄπο, rectum: ἀπολαιμότομόν τ' αΐδᾳ, *orco jugulandam*, pro mortuo, vel in honorem mortui Achillis immolandam: dein ſequenti verſu videtur ſcribendum γᾶς ὕπο, πεμπ.

τὸ σκότον, *& quæ ſub umbras terræ mittitur*: apud Scholiaſten σκότῳ legitur, ſed male. V. 211. ὦ particula eſt adjungenda, quæ vulgo omiſſa, a Scholiaſte tamen adgnoſcitur: verſus enim ſine ea non poteſt conſiſtere.

v. 330.

- - ὥσαν ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐτυχῆ,
Ὑμεῖς δ᾽ ἔχηθ᾽ ὅμοια τοῖς βουλεύμασι.

Scholiaſtes: Ὑμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι, μήτε τοὺς φίλους ὑπολαμβάνετε φίλους, μήτε τοὺς ἐνδόξως καὶ καλῶς ἀποθανόντας τιμᾶτε, καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἑλλὰς εὐδαιμονεῖ· ταῖς γὰρ καλαῖς βουλαῖς, ἔργα καλὰ ἕπονται. ὑμεῖς δὲ διάκεισθε κατὰ τὰ βουλεύματα ὑμῶν. Ego ſic ſcriberem:

Ὡς, ἂν ἡ μὲν ἑλλὰς εὐτυχῇ,
Ὑμεῖς γ᾽ ἔχοιθ᾽ ὅμοια - - -

Sic, ſi modo Græcia feliciter agat, vos habeatis conſentanea veſtris opinionibus, (*conſiliis*): Commotus Ulyſſes iſta cum affectu dicit.

v. 451.

Ἦ Φθιάδος, ἔνθα τὸν καλλίστων.

Scholiaſtes dicit hoc κῶλον eſſe ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν (ſcribe ὑπερκατάληκτον) ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι ἐπιτρίτου β΄, καὶ συλλαβῆς μιᾶς. Scribe itaque:

Ἦ Φθιάδος ἔνθα τὸν καλλίς. - - ſequens vero.
Ὧν ὑδάτων πατέρα.

Eſt enim, ut Scholiaſtes dicit, χοριαμβικὸν δίμετρον, καταληκτικὸν, ἤτοι ἐφθημιμερὲς, ἐκ χοριάμ-

βου

βυ καὶ ἀναπαίςυ, ἤτοι τριβραχέος διὰ τὴν ἀδιάφορον.

v. 454.

Πεδία λιπαίνειν;

Κῶλον hoc ſecundum Scholiaſten eſt trochaicum ithyphallicum dimetrum brachycatalecticum, ut ultimus etiam ἀντιςροφῆς, itaque verſus iſte eſt corruptus, exiſtimo πεδία eſſe tantum explicationem alius vocis, quæ huc pertineat, neſcio eam tamen adhuc divinare.

v. 470.

Ἐν δαιδαλαίαισι ποικίλ - -
Λυσ' ἀνθοκρόκοισι πήναις. Scribe:
Ἐν δαιδαλέαις ποικίλλυσ'
Ἀνθοκρόκοισι πήναις.

Prior verſus eſt, ut Scholiaſtes dicit: ἰωνικὸς δίμετρος ἀκατάληκτος ἐξ ἰωνικῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δισπονδείυ· alter vero Choriambicus dimeter catalecticus ex Choriambo & Bacchio.

v. 473.

Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κοιμίζει
Φλογμῷ κρονίδας. Scribe:
Τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ
Κοιμίζει φλογμῷ κρονίδας.

Prior enim verſus, ut Scholiaſtes docet, eſt, ἀντισπαςικὸς δίμετρος ἀκατάληκτος (ſcribe βραχυκατάλ.) ἐξ ἐπιτρίτυ δ'. εἰ δὲ βύλει σπονδείυ (ſcribe δισπονδ.) καὶ χοριάμβυ (ſcribe ἰάμβυ). ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιςροφῆς κῶλον τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον.

 v. 479.

v. 479.

῾Υπ᾽ ᾽Αργείων᾽ ἐγὼ δ᾽ ἐν
Ξείνᾳ χθονὶ δὴ κέκλημαι.

Hæc debent reſpondere κώλοις in ςροφῇ, itaque ſcribe:

᾽Αργείων ὕπ᾽. ἐγὼ δ᾽ ἐν ξείνᾳ
Νῦν χθονὶ δὴ κέκλημαι.

Qualia metra ſint ſupra notatum. Primus vero pes hic in priori verſu eſt πεντασύλλαβος.

v. 539.

Λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
Νεῶν δὸς ἡμῖν, πρευμενὲς τ᾽ ἀπ᾽ Ἰλίȣ.

Scholiaſt. Λῦσαι τὰς ναῦς, καὶ τὰ σίδηρα, καὶ τὰ χοινία τῶν νεῶν· δὸς δὲ ἡμῖν εὐμενȣ̃ς ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποςροφῆς ἀγαθῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς, εἰς τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. Δὸς δὲ ἡμῖν εἰπὼν, ὤφειλε τυχȣ̃σιν ἐπάξειν, ὁ δὲ, ὥσπερ ἐκ μεταμελείας ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ᾽ αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. Secundum interpretationem Scholiaſt. verba ſuperiora ita ſunt ſcribenda:

Νεῶν, δὸς δ᾽ ἡμῖν πρ - - -

χαλινωτήρια itaque eſſent (ſi vox non eſt corrupta) σίδηρα καὶ σχοινία νεῶν.

v. 620.

῏Ω πλεῖς᾽ ἔχων, κάλλιςά τ᾽ εὐτεκνότατε
Πρίαμε. - - -

Scholiaſtes legit etiam ἔχων. Sed totus iſte locus oſten-

oſtendit de præteritis ſermonem ab Hecuba fieri: lamentatur enim hic, & deflet Hecuba miſerum ſuum ſtatum præſentem, quondam feliciſſimum: quæ quondam felix Regina tum non habebat, quo juſta poſſet filiæ Polyxenæ rite perſolvere: unde verſus proxime præcedens:

Ὦ σχήματ᾽ οἴκων, ὦ ποτ᾽ εὐτυχεῖς δόμοι.

Itaque ſcribendum:

Ὦ πλεῖστα χῶν - -

v. 638.

Πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
Ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.

Scholiaſtes: Πόνοι γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεροι τῶν πόνων κυκλοῦσιν, ἡμᾶς δηλονότι. Chorus originem malorum, quæ Trojæ & Trojanis accidebant, decantare vult: hinc præſens tempus hic locum non habet: itaque ſcribendum videtur: Κυκλοῦντο. Et paſſive ſumenda oratio iſta: *Mala & neceſſitates advolvebantur.* Et paulo poſt eſt ἔμολε, hinc etiam pro κρίνει v. 645. ſcribendum videtur κρίνε. Scholiaſtes: Ἂν) ἀντὶ τοῦ δι᾽ ἣν ἔριν ἐδίκασεν ἐν τῇ Ἴδῃ τὰς τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος.

v. 647.

Ἐπὶ δορὶ, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν

Verſus iſte, ſecundum Scholiaſten, eſt ἰωνικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος, ἐκ παίωνος γ΄. ἀντὶ ἰωνικοῦ, τροχαϊκῆς συζυγίας, ἤτοι διτροχαίου, καὶ ἰάμβου. itaque ſcribendum: Ἐπὶ δουρὶ - - -

 v. 654.

v. 654.

Τέκνων θανόντων, τίθεται
Χέρα. δρύπτεταί τε παρειάν. Scribe:
Τέκνων θανόντων τίθεται χέρα·
Δρύπτεται παρειάν.

Scholiaſtes ſiquidem dicit, prius κῶλον hujus ἐπῳδοῦ eſſe ἐπιχοριαμβικὸν (forte tantum χοριαμβ.) τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ διϊάμβου, χοριάμβου καὶ διϊάμβου (ſcribe ἰάμβου) διὰ τὴν ἀδιάφορον. Poſterius, τροχαϊκὸν ἰθυφαλικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.

v. 694.

Ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας.

Alterum τέκνον eximendum, & ſcribendum tantum:

Ὦ τέκνον ταλαίνας.

Scholiaſtes hoc primum hujus δευτέρας στροφῆς horum ἀνομοιοστρόφων κῶλον eſſe dicit τροχαϊκὸν τρίμετρον (ſcribe δίμετρον) βραχυκατάληκτον, & habetur apud ipſum Scholiaſten: Ὦ τέκνον ταλαίνας) δευτέρα αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ δ'., &c. Unde colligitur, τέκνον ſemel tantum ſcribi debere. Imo vero debet eſſe τρίμετρον βραχυκατάληκτον, & ſecundum tertiumque κῶλον eſt ἡμιόλιον (forte ἰωνικὸν ſive παιωνικὸν ἡμιό.) ἐκ παίωνος δ'. καὶ σπονδείου, ſcribendum itaque:

Ὦ τέκνον, τέκνον ταλαίνας ματρὸς,
Τίνι μόρῳ θνήσκεις;

v. 703. & ſeq.

Scribe hos verſus ſequentem in modum:

Ἔμαθον ἐνύπνιον, ἔμαθον,
Ὀμμάτων ἐμῶν ὄψιν,
Οὔ με παρέβα φάσμα
Μελανοπτέρυγον, ἂν
Ἐσεῖδον ἀμφὶ σὲ, τέκνον, οὐκέτ'
Ὄντα Διὸς ἐν φάει.

Ἐσεῖδον vero nondum placet, nil vero melius vel rectius ſuppetit. Scholiaſtes: Ὦ μοι, αἶ, αἶ.) ἡ τρίτη αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶν ζ′. τὸ α′. τροχαϊκὸν μονόμετρον. τὸ β′. ὅμοιον ἐφθημιμερὲς, ἐκ χορείων. τὸ γ′. ὅμοιον ἐφθημιμερὲς καθαρόν. τὸ δ′. τροχαϊκὸν ἰθυφαλικόν. (ſecundum pes eſt anapæſt.) τὸ ε′. παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α′., (eſt pæon tertius) καὶ παλιμβακχείου. τὸ ϛ′. ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερὲς, τοῦ β′. ποδὸς δακτύλου. τὸ ζ′. παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α′. καὶ κρητικοῦ. Ὦ μοι, αἶ, αἶ.) ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οὗ παρέσει με τὸ φάσμα &c. Ἐνύπνιον.) ἢ πρὸς τὸ ὄψιν συναπτέον, ἵν' ᾖ τὸ ἐνύπνιον, καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους φανεῖσάν μοι ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ἢ πρὸς τὸ ἐνύπνιον ὑποστικτέον, ἵν' ᾖ τὸ ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ὥσπερ ἑρμηνεία τοῦ ἐνυπνίου. κρεῖττον δέ ἐστι τὸ πρῶτον. τὸ ἂν (ſcribe ἅν) δὲ πρὸς τὴν ὄψιν ἐστὶ, τὸ δὲ οὔ με παρέβα μελανόπτερον φάσμα διὰ μέσου.

v. 709.

Sic ſcribendus eſt verſus:

Ἐμὸς, ἐμὸς ξένος.

Major ſic emphaſis, & Scholiaſtes: Ἐμὸς ἐμός.)

ἡ δ΄. αὕτη ϛροφὴ κώλων ἐϛὶ δ΄. ὧν τὸ α΄. παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ΄. καὶ ἰάμβȣ, διὰ τὴν ἀδιάφορον.

v. 716.

Ἰὼ κατάρατ᾽ ἀνδρῶν. Scribe:
Ὦ κατάρατ᾽ ἀνδρῶν.

Sic enim legit Scholiaſtes: Ὦ κατάρατε.) ἡ ε΄. αὕτη ϛροφὴ κώλων ἐϛὶν ἕξ. τὸ α΄. παιωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ παίωνος καὶ σπονδείȣ.

v. 795.

Τυχὼν δ᾽ ὅσων δεῖ, καὶ λαβὼν προμηθίαν,
Ἔκτεινε. - - -

Scholiaſtes: Καὶ λαβών.) ἐπιτυχὼν δὲ ὁπόσων πρέπει τυχεῖν φίλων, καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὅ ἐϛι τὰ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τȣ̃ παιδὸς πρόνοιαν· ἢ πρόνοιαν τῶν κατ᾽ ἐμὲ πραγμάτων, ἐφόνευσε. Videtur potius nomen προμηθίαν non ad λαβὼν, ſed ad ἔκτεινε referendum, & deſignare per illud filium Hecubæ Polydorum, quem Priamus Προμηθεὺς rebus ſuis & Trojanis proſpicere cupiens in Thraciam mittebat, ut lapſas res Trojanorum, ſi id ita contingeret, reſtaurare poſſet.

v. 864.

Φεῦ, ȣ̓κ ἔϛι θνητῶν, ὅϛτις ἐϛ᾽ ἐλεύθερος.

Ὅϛις ἐϛ᾽ eſt pes amphimacer, qui in Jambico hoc metro locum non habet: forte igitur legendum: Ὅϛις ἔτ᾽, *qui amplius ſit liber.*

v. 50.

Σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιάς,

Τῶν

Τῶν ἀπορθήτων πόλις
Ὀυκέτι λέξῃ. - -

Hoc λέξῃ eſt pro λεχθήσῃ, & Scholiaſtes explicat per κληθήσῃ. Paſſim futura media paſſiva ſignificatione reperiuntur uſurpata; ſic Sophocl. Φιλοκτήτ. non procul ab initio:

Ἀλλ᾽ ἔρχεταί τε καὶ φυλάξεται ςίβος.

Ubi Scholiaſtes: Φυλάξεται, φυλαχθήσεται.

v. 907.

- - τοῖον δ᾽ ἐλ -
Λάνων νέφος ἀμφὶ σὲ καλύπτει. Scribe omnino:
- - τοῖον σ᾽ ἐλ -
Λάνων νέφος ἀμφικαλύπτει.

Scholiaſtes: Τὸ γ΄. (κῶλον) χοριαμβικὸν δίμετρ. ἀκατάλ. ἐκ χοριάμβου καὶ δισπονδείου. εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ΄. προσοδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς.

v. 911.

Πύργων, κατὰ δ᾽ αἰθάλου
Καπνοῦ κηλίδ᾽ οἰκτροτάτα κέχρωσαι.

Scholiaſtes alter ad hoc: Αἰθάλῳ.) οὐ χρὴ γράφειν αἰθάλου καπνοῦ κηλίδι, (hoc ἤτ. κ. μηλ. eſt delendum, ex ſequenti enim deſumtum) ἤτοι καυςικῇ κηλίδι. Ἀλλ᾽ αἰθάλῳ κηλίδι, ἤτοι καυςικῇ κηλίδι, ἤγουν πυρί. ἢ καπνῷ ἀπὸ μέρους. περισσὸν οὖν ἦν τῷ καπνῷ. (ſcrib. τὸ κ.) διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ᾽ ἐμοῦ. ἵν᾽ οἰκεῖον ᾖ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς

 ἀν-

ἀντιςροφῆς. Guil. Canterus in Notis : *Vocabulum καπνȣ̃ verſus reſpuit , idque e gloſſa fortaſſis irrepſit.* Utique hoc καπνȣ̃ ex margine in textum venit , & καπνῷ ſcriptum erat , ut interpretaretur illud αἰθάλῳ κηλίδι. Omnino igitur ſcribendum :

\- - - αἰθάλῳ
Κηλίδ' οἰκτροτάτα κέχρωσαι.

Κῶλον vero hoc poſterius eſt, ut Scholiaſtes, (forte ſcribendum ἰωνικὸν , & illud eſt a ſequentis κώλȣ explicatione ſumtum , quod eſt ἀντισπαςικὸν) ἀντισπαςικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν ἐξ ἐπιτρίτȣ δ'. , διϊάμβȣ καὶ συλλαβῆς.

v. 916.

Ἡδὺς ἐπ' ὄσσοις κίδναται.

Hoc κῶλον debet eſſe χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβȣ καὶ δισπονδείȣ. Ἐι δὲ βȣ́λει δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. Itaque hoc κίδναται non ſanum eſſe videtur.

v. 925.

Χρυσέων ἐνόπτρων
Λεύσȣσ' ἀτέρμονας ἐις αὐγάς.

Scribendum eſt λεύσσȣσ' cum duplici σ. Ἀτέρμονας vero ego putavi eſſe *pulchros.* Heſychius : Ἀτέρμωνες ; ἄριςοι , (ſcribe ἀτέρμονες) ſic & Phavorinus cum ω. & Heſychius in ἀριςονομία , interpretatur ἄριςον , τὸ καλόν. Scholiaſtes vero Euripidis : Λεύσȣσα ἐις κυκλωτερεῖς αὐγὰς τῶν χρυσέων κατόπτρων.

v. 929.

v. 929.

Κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄςυ Τροίας
Τόδ'. - - -

Eſt jambicum dimetrum acatalecticum, & ſequens antiſpaſticum trimetrum brachycatalecticum ἐξ ἐπιτρίτȣ β'. καὶ α'. καὶ δύω συλλαβῶν ἀδιαφόρων, ut Scholiaſtes dicit, ergo ſcribendum:

Κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄςυ τροί -
Ας τόδ' ὦ παῖδες ἑλλάνων, πότε.

Et ſequens eſt choriambicus trimeter catalecticus ex duobus choriambis & anapæſto, itaque ſcribendus:

Δὴ, πότε τὰν Ἰλιάδος σκοπιάν.

v. 932.

Πέρσαντες, ἥξετ' ἐς οἴκȣς; Scribe omnino:
Πέρσαντες, ἥξετ' οἴκȣς;

Κῶλον eſt (ut Scholiaſtes) ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καθαρόν.

v. 933.

Λέχη δὲ φίλα μονόπεπλος.

Verſus non eſt integer, debet eſſe jambicus dimeter acatalecticus 2. & 3. pedibus χορείοις, ſcribendum ergo videtur:

Λέχη δὲ τὰ φίλα μονόπεπλος.

v. 940.

Νόςιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα.

Verſus eſt (ut Scholiaſtes) ἀντισπαςικὸς τρίμετρ.

βραχυκατάλ. ἐξ ἐπιτρίτȣ β΄. καὶ α΄. καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων, ergo ſcribendum:

- - ἐκίνησεν πόδα.

v. 952.

Μήτε πατρῷον ἵκοιτ᾽ ἐς οἶκον.

Scholiaſtes dicit hoc κῶλον eſſe χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβȣ, ἐπιτρίτȣ α΄. καὶ τροχαίȣ, itaque ſcribendum:

- - - εἰς οἶκον.

v. 1025.

Ἐς ἄντλον ἐμπεσών.

Quia hoc κῶλον ſecundum Scholiaſten eſt ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτȣ γ΄. καὶ ἰάμβȣ, ſcribe:

Εἰς ἄντλον - -

v. 1027.

Φίλας καρδίας. Scribe:
Τῆς φίλας καρδίας.

Κῶλον enim, ut Scholiaſtes, eſt ὅμοιον τῷ γ΄. (i. e. ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον) ἐξ ἐπιτρίτȣ β΄. καὶ ἰάμβȣ.

v. 1033.

Θανάσιμον πρὸς αἴδαν· ἰὼ τάλας·
Ἀπολέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.

Scholiaſtes: Τὸ ια΄. (κῶλον) παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον (ſcribe καταληκτικὸν) ἐκ παιώνων δ΄. δύο καὶ κρητικȣ̃. τὸ ιβ΄. ὅμοιον κατὰ πάντα; itaque ſcribendum:

- - - ἆ

\- - - ὦ τάλας·
Ἀπολέμῳ δὲ χερὶ λ. β.

v. 1055.

Θυμῷ ῥέοντι θρηκὶ δυσμαχωτάτῳ.

Canterus in ſuis Notis malit θυμοῤῥέοντι, ſed ſine cauſa: optimum ſiquidem eſt θυμῷ ῥέοντι, & exiſtimo δυσμαχωτάτῳ pertinere ad θυμῷ, θυμὸς certe, ſive ira, res eſt δυσμαχωτάτη, ſupra v. 884. Hecuba vocat fœminas dolo utentes δυσμάχους.

Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον.

Hoc δύσμαχον Scholiaſtes explicat δυσκαταγώνιστον. Nota vero hic obiter in ſequenti verſu 885. illud τὸ idem valere ac τούτου ἕνεκα, vel pro ὅ, *quod.*

Δεινὸν, τὸ μέν τοι θῆλυ μέμφομαι γένος.

Quod quidem ego certe in fœminis reprehendo Plato in Phædro p. m. 343. Ἃ ψέγομεν τὸν ἔρωτα, *in quibus reprehendimus amorem.* Scholiaſtes vero non recte δυσμαχωτάτῳ refert ad θρηκὶ, dicens: Μακρὰν στήσομαι τοῦ δυσμαχωτάτου θρηκὸς θυμῷ περιῤῥεομένου.

v. 1064.

Ἰὼ ἰὼ κατάρατοί ποῖ καί με φυγᾷ.

Scholiaſtes: Τὸ θ'. ὅμοιον (ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον) ἐκ παίωνος (delendum τρίτου) τρίτου α'., καὶ ἐπιτρίτου δ'., καὶ ἰάμβου. εἰ δὲ βούλει ἔστω ἰωνικόν· ὁ γὰρ παίων οἰκεῖος μᾶλλον τοῖς ἰωνικοῖς, & in paraphraſi ſua hujus loci habet: Τάλαιναι, τάλαιναι θυγατέρες τῶν Φρυγῶν. ὦ κατάρατοι. Scribe itaque:

Ω

Ὦ κατάρατοι· ποῖ καί με φυγᾷ.

v. 1066.

Hunc & ſequentes verſus ſic emendatius ſcribe:

Εἰ θέ μοι ὀμμάτων
Αἱματόεν βλέφαρον
Ἀκέσαις ὦ ἅλιε, τυφλὸν
Φέγγος ἀπαλλάξας.
Ἆ, ἆ, σίγα, σίγα·
Κρυπτὰν βάσιν αἰσθάνομαι
Τᾶνδε γυναικᾶν.
Πᾷ πόδ' ἐπαΐξας
Σαρκῶν ὀστέων τ' ἐμπλησθῶ,
Θοίναν ἀγρύων θηρῶν τιθέμενος,
Ἀρνύμενος λώβαν.
Λύμας ἀντίποιν' ἐμᾶς. Ἰὼ τάλας
Ποῖ, πᾷ φέρομαι, τέκν' ἔρημα λιπὼν
Βάκχαις ᾅδου διαμοιρᾶσαι,
Σφακτὰν, κυσίν τε φονίαν
Δαῖτ' ἀνήμερον, ὀρείαν τ' ἐκβολάν;

Scholiaſtes habet: Τὸ ια΄. χοριαμβικὸν ἡμιόλιον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰάμβου. τὸ ιβ΄. ὅμοιον δίμετρον καταληκτ. ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ΄. ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάλ. ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος (ſcrib. ἀπ' ἐλάττ.) καὶ χοριάμβου. (καὶ συλλαβῆς add.) τὸ ιδ΄. χοριαμβικὸν ὅμοιον τῷ ια΄. εἰ δὲ βούλει καὶ δακτυλικὸν πενθημιμερὲς ἀρχιλόχειον. τὸ ιε΄. δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ιϛ΄. προσοδικὸν (ſcrib. προσῳδ.) δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ μείζονος (ſcrib. ἀπὸ μ.) καὶ χοριάμβου. τὸ ιζ΄. χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάλ. καθαρόν· εἰ δὲ βούλει καὶ δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτ. τὸ ιη΄. παιωνικὸν

ωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος α'. καὶ σπονδείȣ. τὸ ιθ'. ἀντισπαςικὸν δίμετρον ἀκατάλ. ἐξ ἐπιτρίτȣ δ'. καὶ σπονδείȣ. (ſcr. δισπονδ.) εἰ δὲ βȣ́λει, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτ. τὸ κ'. ἀντισπαςικὸν τρίμετρον καταληκτ. ἐξ ἐπιτρίτȣ δ'. (ſcr. ἐπιτρίτων δ') δύο, καὶ ἀναπαίςων (ſcr. ἀναπαίςȣ) διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κα'. χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρόν. τὸ κϐ'. δίμετρον ἀντισπαςικὸν καταληκτ. Φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάςȣ (ἀντισπάςων) καὶ κρητικȣ̃ ἤτοι ἀμφιμάκρȣ. τὸ κγ'. ἰαμβικὴ βάσις, ἤτοι μονόμετρον. τὸ κδ'. ἀναπαιςικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κε'. ὅμοιον. τὸ κς'. ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς, τȣ̃ γ'. ποδὸς χορείȣ. τὸ κζ'. ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος. (τρίμετρον καταληκτ. ἐκ διτροχαίȣ καὶ ἰωνικȣ̃ ἀπ' ἐλαττ. adiic.) καὶ κρητικȣ̃. Scholiaſtes ſic interpretatur: Εἴθε ὦ ἥλιε θεραπεύσας τὸ βλέφαρον τῶν ὀμμάτων ἐμȣ̃ τὸ αἱματηρόν. ἐλευθερώσας τυφλὸν φέγγος. ἀντὶ τȣ̃ τȣ̀ς τυφλȣ̀ς τȣ́τȣς ὀφθαλμȣ̀ς, φέγγος ἐνθεὶς αὐτῷ (ſcr. ἴσ. αὐτοῖς) δηλονότι. - - Ἀκέσαιο.) ἀκέσαιο. (ſcribe: ἀκέσαιο, ἀκέσαιο.) πάνυ ἀνάρμοςον ἦν τῷ τε ῥυθμῷ καὶ τῷ μέτρῳ διὰ τὴν ἀνάρμοςον χασμῳδίαν. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμȣ̃ τὸ ἕν· εὕρηται δὲ καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν ȣ̔́τως. Ἀκέω activa forma etiam reperitur, *medeor*. Heſychius: Ἀκέȣσι, θεραπεύȣσι. Schol. ὥςε διασπαράξαι, καὶ διαμοιρᾶσαι μεληδόν. & quia penultima in διαμ. producitur, non dubito, quin circumflexo ſit notanda, hanc tamen ſyllabam etiam inferius apud Scholiaſten acuto notatam reperias; dein ὀρείαν legit: Καὶ ἐκβολὴν ὀρείαν. - - τὸ δὲ ἀνήμερον, καὶ τὸ ὀρείαν

λέγει.

λέγει, διὰ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα ἄγρια θηρία, ὅτω διαμερίζειν, ἃ ἂν τῶν ζώων θηράσωσιν.

v. 1088. Hæc μονοϛροφικὰ ſic ſcribenda:

Αἶ, αἶ.
Ἰὼ θρήκης λογχοφόρον ἔνοπλον,
Ἔυιππον, Ἀρεϊκάτοχον γένος·
Ἰὼ Ἀχαιοί·
Ἰὼ Ἀτρεῖδαι.
Βοὰν, βοὰν αὐτῶ, βοάν.
Ἔλθετε, ἔλθετε.
Μόλετε πρὸς θεῶν·
Κλύει τις; ὀυδεὶς ἀρκέσει;
Τί μέλλετε;
Γυναῖκες ὤλεσάν με,
Γυναῖκες αἰχμαλώτιδες. &c.

Scholiaſtes: Αἶ αἶ. ἰὼ θρήκης.) καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὅμοιά ἐϛι τοῖς ἐιρημένοις μονοϛροφικὰ, καὶ μετρικὰ ἄτακτα. ἐισὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης ϛροφῆς κβ΄. τὸ α΄. ἰαμβικὸν μονόμετρον. (add. βραχυκατάλ.) τὸ β΄. ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρ. καταληκτ. ἐξ ἐπιτρίτȣ α΄., καὶ ἰωνικȣ͂ ἀπὸ μείζονος καὶ ἀμφιβραχέως. (non eſt ἰωνικ. ἀπὸ μείζ. ſecundus pes, ſed paeon primus, modo dici poſſit, forte legendum eſſet, λογχηφ. α λόγχη) τὸ γ΄. προσοδιακὸν (f. προσῳδικὸν) τρίμετρον βραχυκατάλ. ἐξ ἰωνικȣ͂ ἀπὸ μείζονος, χοριαμβικȣ͂ πεντασυλλάβȣ καὶ ἰάμβȣ διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ΄. ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε΄. ὅμοιον τῷ ϛ΄. (ſcr. ὅμοιον. τὸ ϛ΄) ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάλ. τȣ͂ γ΄. ποδὸς ἀναπαίϛȣ. τὸ ζ΄. δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικὰ, ὥς φασὶν ὁι μετρικοί. τὸ η΄. ἰωνικὸν ἀπ᾽ ἐλάττονος ἡμιόλιον· ἐι δὲ βȣ́λει παιωνικόν. τὸ θ΄. ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ ϛ΄., τȣ͂ γ΄. ποδὸς ἀναπαίϛȣ. τὸ ι΄. ἰαμβικόν μονόμετρον. τὸ ια΄. ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές· τὸ ιβ΄. δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖται δὲ ταῦτα, ὡς ἡφαιϛίων φησὶν, ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφότερα. τὸ ιγ΄. περίοδος.

δύο

δύο γάρ εἰσι τροχαῖοι, καὶ δύο ἴαμβοι. καὶ καλεῖται τῦτο τὸ κῶλον περίοδος. εὕρηται δὲ καὶ ἀντεστραμμένον. τὸ ιδ' χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβυ καὶ σπονδείυ. εἰ δὲ βύλει δακτυλικὸν (eſt πενθημιμ. Scaliger dicit. l. 2. Poët. p. 138. Archilochium vocari.) ἑφθημιμερὲς ὃ καλεῖται ἀλκμανικὸν, τὸ ιε' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ις' ἀσυνάρτητον, ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ ιζ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάλ. ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη. τροχαϊκὸν ἑφθημιμερὲς ὃ καλεῖται εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ ιθ δακτυλικὸν ἑφθημιμερὲς ἀλκμανικὸν (nota eſt tantum πενθημιμερές.) τὸ κ.' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς τῦ α.' ποδὸς ἀναπαίςυ, τὸ κα.' παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ δύο παιώνων α.', τῦ α.' πεντασυλλάβυ, καὶ τροχαίυ, τὸ κβ.' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτ. ἤτοι ἑφθημιμερὲς ἐκ χοριάμβυ καὶ κρητικῦ. Idem Schol. verſus ſuperiores explicans: Ἰὼ Θρήκης.) ὦ γένος θρακικὸν ὁπλοφόρον - - βοὴν φωνῶ· ἔλθετε, ἔλθετε ἕνεκα τῶν Θεῶν· ἀκύει τίς; ἢ ὐδεὶς κλύων βοηθήσει; τί βραδύνετε; v. 1093. vulgo legitur ἴτε, ἴτε, quod κῶλον non eſt δακτυλικὸν δίμετρον, ſed proceleuſmaticus pes, & quia Scholiaſtes habet ἔλθετε, ἔλθετε, non dubito, quin ita ſcribendum. In v. 1094. vulgo eſt ἢ ὐδεὶς - - ſed verſus τὸ ἢ reſpuit, & omnino aptior & vehementior ſine talibus particulis oratio eſt.

V. 1100.

> Αἰθέρ' ἀμπτάμενος ὐράνιον,
> Ὑψιπετὲς εἰς μέλαθρον.

Scholiaſtes etiam ὐράνιον ad αἰθέρα refert, ὑψιπετὲς ad μέλαθρον· εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπτάμενος τὸν ὑψηλὸν αἴξω. εἰς τὸ ἐν ὕψει κείμενον οἴκημα. Ego potius poſt ἀμπτάμενος virgulam ponendam exiſtimo, & ὐράνιον cum μέλαθρον jungendum: ſicque αἰθέρα vocat ὐράνιον μέλαθρον: denique pro ὑψιπετὲς ſcribendum ὑψιπέτης. Ὑψιπέτης enim eſt, teſte Heſychio, εἰς ὕψος πετόμενος.

V. 1215.

> Καπνῷ δ' ἐσήμαιν' ἄςυ πολεμίων ὕπο.

Canterus in Notis: Videtur legendum καπνός. Sed καπνῷ optimum, & ſenſus eſt: Et fumo ſignificabat urbs ab hoſtibus eſſe capta. Scholiaſtes etiam optime: Ἡ δὲ Τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἦν φανερὰ καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων.

FINIS.

JO.